

Mr. S.

כ"ז סבב תש"י

לכבוד

ידידי הרב הג' המאונ"ב החו"ב יא"מ
רב מעלים וכו' ר' ידידי' מרבקל שליט"א,
רב בחל-אניב.

שלום וברכה,

הביעני מכהבו ועלי להכיר לו שאיני מבין את
חלוצותיו. כלום אני מקטתי שכ' גדול כחורה, האמת היא
שאני מעריך את כ"ח הרבה סכמה בחיזקה. וחלילה לי למנוע
בכבודו. אבל כלום אין לי רשות לדעתה מסלי, וכשיש לי
דעה כלום איני רשאי להביעה? דעתי כדצקת שזה יהי' לכסרי
לא בסרי, לא סגורת היושר, שהרב עהרנבערג יהא חבר כבי"ד
של יפו, תחת ראשותו של סי שהוא איור שאינו כדצקת ומסורסם
ובדול כמותו, אין טעם אצלי שהרב עהרנבערג הוא איור בכדול
החורה שהורה הראשונה, כפי גדול, והריה ופחלמל בפלסול של
אמת וטעם שמעממא אליבא דהלכא, והעטים מאד מאד כמותו,
אפילו בא"י, ומכ"כ בחו"ל, כמו כן הנני מסוכנע שהוא איש
בכון ויורע לכלכל ענינים, ואיש ישר ונאמן מאד, ושהוא לא
רק באה דורס כדורה ובכדור. ועל זה חידר ספר גדול שלא נסאר
ספרי אלא רייר קטן, ובי גם באה נקיים, שיבירו כל העלסה
שוים ב"ב לדעמי לא טוב, הדבר הזה, ולא יצא בלי מחלוקת
מסידית, מוכרח להיות אחד ראש, נעיקר כצד גדולת הורהו,
ומפעסה דרב דראש"ע אין להביא ראיה, וגם זה היה רק סיפור
זכרי.

מה שכ"ח סוען כדצקת להזקק וכו', הרי זה דבר
המסור לראשי הרבנים של חל-אביב הגר"י איזנברטן והרב הגר"מ
שולאינד שליט"א ולמדינתם יבוא את טענותיו, ואם הם יביאו,
הורה למדינת הרבנים הראשיים לישראל, בסכמ לה, כ"ח, אלה הרבנים
כדצקתו אצלי בהחלט כמור, ולא תצא שום הועלת מהמסכת חליפת
מכתבים, ואני מבקש שכ"ח שלא להרשע מפני לשונות חרות העתי, כי
לא אשנה.
וכזה הנני ירידו דועה"י, טכברו מאד,

יצחק אייזיק הלוי הרצוג
הרב הראשי לישראל.